

Mi az életed célja?

Alkalom: vasárnap de.
Dátum: 2010. szeptember 26.

Ige: Fil 1,18-30

Fil 1,20 „Ezért várom és remélem, hogy semmiben sem fogok szégyent vallani, hanem mint mindenkor, úgy most is Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni énértem, akár életben maradok, akár meghalok. Mert nekem az élet Krisztus,...”

1. Szeretném mindenképp előtte megkérdezni tőletek, hogy mi az életek célja és értelme? Milyen válaszokat lehet erre a kérdésre adni?

- Az egyetemista: Az én életem célja, hogy tanuljak, és elvégezzem az egyetemet.
- A családfő: Hogy eltartsam a családomat.
- A súlyos beteg ember: Hogy meggyógyuljak.
- A bróker: Hogy minél jobb befektetéseket csináljak a tőzsdén.
- A földműves: Hogy a földemet időben megműveljem, és megéljek belőle.
- A rendőr: Hogy a törvényes rendet fenntartsam, és a bűnözőket átadjam az igazságszolgáltatásnak.
- A nyugdíjas: Hogy minél többet segítsék gyerekeimnek és unokáimnak.
- Vannak sokan, akiknek a célja egyszerűen az, hogy minél több pénzt szerezzenek maguknak.
- Mások – társadalom peremén élők – pedig egyszerűen csak túl akarják élni a mai napot, és már képtelenek arra, hogy ennél távolabbi célt tűzzenek ki maguk elé.

Pál apostolnak a Filippiiekhez írt levele talán a legszebb és legbensőségesebb hangvételű levele. Nagyon gyakran lehet azt hallani erről a levélről, hogy az öröm levele. És valóban, ahogy olvassuk, azt érezzük, hogy Pál békessége és öröme mibennünk is békességet és örömet teremt. Jó olvasni az apostol sorait, gondolatait.

Mit lehet tudni erről a levélről és a Filippii gyülekezetről? Filippi városát II. Fülöp, Macedónia király alapította Kr.e. 358-ban. Ő Nagy Sándor apja volt. Kr.e. 42-től római veterán katonákat telepítettek a városba. A betelepítések következtében a város gyorsan fejlődött, ugyanakkor vallásilag is nagyon vegyes összetételű lett.

Pál apostol a 2. Missziói útja során jutott el Filippibe Kr.u. 50 táján, és megalapította az első európai gyülekezetet. Hamarosan Pálnak el kellett hagyni a várost, de a gyülekezettel megmaradt a közvetlen kapcsolata, és még két alkalommal meg is látogatta őket a későbbiek során.

A levélből egy nagyon fontos körülményt ismerünk meg. Mégpedig az derül ki számunkra, hogy Pál apostol börtönből írja levelét. De ne gondolja senki sem, hogy az apostol köztörvényes bűnöző. A Cselekedetek könyvéből tudhatjuk meg, hogy Krisztus-hite miatt vádolták őt be a zsidók különböző városokban. Így volt börtönben Filippiben, Efézusban, Rómában, stb.

Pál tehát börtönben írja meg az öröm levelét. Gyakorlatilag semmi jó kilátása nem volt az életére nézve. Ugyan mi jóra számíthatott? A rómaiak megvetették a zsidókat. Igaz, hogy Pál római polgár volt, és ez neki bizonyos kiváltságokat jelentett, de ennek ellenére megvetették őt. Látták ruházatán, hallották beszédén, hogy zsidó származású, és ez elég volt a filippii börtönörnek is, hogy megbotoztassa mielőtt még kihallgatta volna. A saját vérei, a honfitársai pedig azért gyűlöltek, mert Jézus Krisztus követője volt. Ennyi elég volt a gyűlölethez.

2. Pál mindezek ellenére egyáltalán nem volt depressziós, nem mondott le saját életéről. Ellenkezőleg: célja volt az életben! Istentől életprogramot kapott, melynek mindenkori célja, hogy Krisztus dicsősége növekedhessen. Ha lehet, még az ő munkája, szolgálata nyomán is.

Nem az volt a célja, hogy

- megszabaduljon a börtönből
- meggyőzze az ártatlanságáról a vádlóit, vagy a bírót
- saját életét megfelelő biztonságban és jólétben tudhassa.

Pál folyamatosan Krisztus dicsőségét helyezte előtérbe, a saját életét pedig háttérbe vonta. Ezért tudott bővölködni és szűkölködni. Ezért mondja azt, hogy „akár életben maradok, akár meghalok.”

Mert neki az élet Krisztus. Az élete értelme és célja Krisztus szolgálata. Őt szolgálta akkor is, amikor sátorponyvát készített – hiszen ez volt a mestersége.

3. Nem tudom, megfigyeltétek-e már magatokon, hogy mi keresztyén emberek nagyon el vagyunk foglalva azzal, hogy a hibáinktól meg akarunk szabadulni, a bűneinket le akarjuk tenni, hogy ne nehezítsék az életünket. Állandóan küzdünk a bűnök ellen. Sőt, vannak közösségek, ahol szinte csak erről van szó, és életcélá válik a Sátán ellen folytatott küzdelem.

Erről azonban egy történet jutott eszembe.

Egyszer valamelyik teológián történt a következő eset: A teológus hallgatóknak azt a feladatot adták, hogy írjanak dolgozatot Istenről és a Sátánról. A dolgozatra egy órányi időt adtak, majd beszedték a dolgozatokat. A professzor miután kijavította a dolgozatokat, méltatlankodva így szólt az egyik diákhhoz: „*Fiatal ember! Ön csak Istenről írt, a Sátánról azonban egyetlen szót sem ejtett!*” Mire a teológus így válaszolt: „*Professzor úr! A Sátánra nem jutott időm.*”

Ez a kis történet nagyon szemléletesen mutat rá a helyes életvitelre: Isten legyen a középpontban! Forduljon Urunk felé minden figyelmünk! Tegyük azt, ami az Ő dicsőségére szolgál! A Sátánra pedig egyszerűen ne jusson időnk. Ne jusson időnk rossz dolgokról gondolkodni! Ne jusson időnk rossz dolgokról beszélgetni a piacon, ha találkozunk valakivel! Ne jusson időnk arra, hogy szemeink rosszra csábítsanak bennünket! És ne jusson időnk arra, hogy rossz dolgokat tegyünk!

Pál egész életében és életével Krisztusért élt. Még a börtönben is úgy igyekezett élni, hogy ne valljon ott se szégyent az élete. Emlékezzünk arra a leírásra, amikor éppen Filippi városában volt Szilásszal börtönbe vetve. Ott sem mérgeledéssel, káromkodással és átkozódással töltötték az időt, hanem énekkel magasztalták Istent.

4. Pál számára az életet Krisztus jelentette. Az életének a célja az volt, hogy Krisztusért éljen, még a börtönben is, koszosan, lesóványodva és betegen is azt akarta, hogy Krisztust magasztalják az emberek.

Szeretnék egészen konkrét lenni. Ha hazafelé sétálva elgondolkodsz ezen az istentiszteleten, szeretném, ha nem azt mondanád: *de kár, hogy xy nem hallotta ezt az igehirdetést!* Sokkal inkább szeretném, ha az lenne a szívedben, hogy *de jó, hogy én hallottam az Igét!*

Tedd föl magadnak a kérdést: **teérted fogják-e magasztalni a Krisztus nevét? Számodra a legfontosabb életcél Krisztus?**

Urunk azt kívánja tőled, hogy legyen számodra is Krisztus.

- Tanulj úgy az iskolában, az egyetemen, hogy tanulásoddal Krisztus nevét magasztalják.
- Dolgozz családodért, segíts gyermekeidet, unokáidat úgy, hogy ők ezért Krisztus nevét magasztalják.
- Műveld úgy a földedet, hogy Krisztust dicsérjék munkádat látva.

Szánd oda magad Krisztusnak a gyakorlatban, a mindennapokban, és ne feledd, hogy Krisztus érted élte életét, és érted halt meg a kereszten! Ámen.

Loment Péter lelkész